

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

Capvt Sextvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

Sancta Maria, ora pro me.

Maria Mater gratiæ. mater misericordiæ, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe. *Ita Rit. Rom. p. 140.*

His ego nonnullas parte secunda annectam.

Vnum addo quod prius dici oportuit; moneat ægrum Amicus fidelis, vt quando vox illum destituerit signo aliquo, verbi gratia, capitis nutu, vel manus compressione, sibi indicet an iterum desideret sacramentaliter absolui.

CAPVT SEXTVM.

§. PRIMVS.

Quenam mortuo præstanda sint ab Amico fideli.

POSTquam moribundus expirauerit, orationesque funebres recitatae fuerint, Amicus fidelis defuncti animam parentibus, circumstantibusque sedulo commendabit; dicet autem nullo modo defunctum efficacius ab eis iuari posse, quam si purgata statim

per confessionem conscientia ad communionem religiosè accedant, eique cõmunionis suæ fructum aliquem, per modum suffragij, impertiant. Et ne nihil è domo luctus assistentes domum suam reportent; intelligant ex Amico fideli quàm consultum sit per rectam vitæ innocentis viam ad bonam ac felicem mortem ambulare vitæ verò innocentiam acquiri conservarique per Sacramentorum pœnitentiæ & Eucharistiæ frequentationem.

2. Quàm iuuet ad solatium animæque tranquillitatem in morte obtinendam, de totius vitæ noxis generaliter aliquando confessum esse, eaque tempestivè nomina deleuisse, quibus, siue ad famæ, siue ad bonorum restitutionem obligamur.

3. Benè expendat Amicus fidelis, coram assistentibus, quàm pretiosum sit tempus quod ad salutem nostram operandam Diuinum nobis Numen concedit. Dicat nos versari in hoc sæculo sicut mercatores in nundinis, quarum tempus cum præterierit, negotiari frustrà desideres.

Fronte

Fronte capillata ; post est occasio calua.

4. Dicat vitam hanc esse quasi auri-
fodinam thesaurumque passim expo-
situm vnde sibi omnes, exiguo admo-
dum labore, eruere possint diuitias
æternùm duraturas. Quidni ergo iux-
ta Apostoli monitum, eiusmodi bo-
nis comparandis insudamus ? *Bonum,*
inquit, facientes non deficiamus ; tempore Gal. 5.
enim suo metemus, non deficientes.

5. Scitari poterit, satisne videant
quanta sit voluptatum, diuitiarum,
honorum, rerumque omnium terre-
narum vanitas, quæ tam miserum ac
infelicem sortiuntur exitum. Quid tã-
dem hinc ex ijs asportamus ? linteo-
lum vnum, infami luto ac sanie, iam
iam fædandum, & à vermibus corro-
dendum. *Subter te sternetur tinea, inquit Isa. 14*
Propheta, & operimentum tuum erunt
vermes.

6. E contrario virtutum bono-
rumque operum fructus erunt suauis-
simi ; neque modò in hac, sed & in fu-
tura illa ac beata vita perennabunt,
iuxta illud Ioannis: *Audiui vocem de cæ-* *Apoc.*
lo dicentem mihi, scribe, beati mortui qui in *14.*

Domino moriuntur : amodo iam dicit spiritus vt requiescant à laboribus suis : opera enim illorum sequuntur illos ; ad gloriam , nempe , perpetuamque felicitatem.

7. Cùm mors sit tam certa , hora verò tam incerta ; petat à circumstantibus, quomodo audeamus nobis longam vitam polliceri, & ea spe decepti, vitæ melioris curam studiumque deponere? bene profectò, vt omnia, Diuus Hieronymus: Indignus est nomine Christiani, qui in eo statu vult vivere, in quo nollet mori. Proinde, se quisque examinet, videatque diligenter, ecquid sit in interiori animæ domo, quod abesse vellet, si mors ipsa iam pro foribus staret : Erit Epilogi instar, verum istud ac salutare Philosophorum pronunciatum.

§. SECVNDVS.

*Sapè de morte ante mortem
meditandum.*

Videtur optimo Dei, naturæque consilio factum esse, vt homo, quotidie,

quotidie, velit nolit, quodammodo cogatur mortis suæ meminisse, cuius imaginem ante se continenter expressam habet. Dic amabo, mi homo, quid est somnus, cui quotidie libenter iuxta ac liberaliter indulges? nonne imago mortis? caue neges, ne tibi stulti nomen accersas: quid lectus, ubi, quasi in tumulo absconderis? nonne imago tui sepulchri? quid stragula, quibus, cadaueris instar, obuolueris? nonne prænuncia sunt linteoli tui feralis?

Accedat ergo homo ad cor altum, & Ps. 61.
quod ruditer natura præfiguratur, altiori mentis indagine perscrutetur.

Sedebit solitarius, inquit Propheta, & Thren.
eleuabit se super se. Non aberit pre- 3.

tium operæ: nam si fabricando fabrici fimus, hoc, ut spero, meditando sæpè de morte consequemur, ut cum seriò obeunda aduenerit, peritè magis ac salutariter obeatur. *Semper morere, inquebat ille, ut mortuus semper uiuas. Faciebat id D. Paulus, vnde ad Corinthios. Quotidie mor-* 1. Cor.
rior. 15.

K 5

Et

Et nos, quibus incumbit semel dūtaxat reapse mori, moriamur sæpius, imaginatione, id est, mortem nobis quasi præsentem constituamus; & quomodo excipienda obeunda que sit, sedula mentis cogitatione pertractemus. Indignabatur olim Hieronymus, vndique magistros accersiri, à quibus, omnes ferè artes addiscerentur, doctrinam verò Christianam, ita passim ab omnibus negligi, vt de magistris consulendis ne cogitaretur quidem. Idem queri possit de neglectu Artis bene moriendi, & *hinc illa lacrymæ*; idè scilicet, tam inuisa mors, tamque terribilis existimatur; haud dubiè futura gratior, aut saltem minùs terribilis, si frequenti meditatione magis familiarem illam nobis faceremus.

Haud difficulter artem illam exercemus, cuius experimentis crebrioribus habitum iam nobis comparauimus.

Concedunt in campum qui ad brauium adspirant, ibique equos suos sursum, deorsum, dextrorsum, sinistrorsum, quaqua versum denique inflectunt,

Etunt, ac gyros mille conficiunt, vt,
vbi in equestri palæstradiu multum-
que proluserint, auratam tandē gem-
mam (quod est equestris decursionis
præmium) faciliùs assequantur.

Ita solent & qui artis cuiusvis speci-
men aliquod singulare edere statuunt,
non ante id faciunt, quàm multis ex-
perimentis in tyrocinio, industriam
suam magistro artis probauerint. Et
nos, priusquam artis bene moriendi
solemne documentum, & quasi pro-
fessionem edamus (*periculosa plenum
opus aleæ*) in præcedentibus experimen-
tis, toto vitæ nostræ tyrocinio utiliter
admodum exercebimur; ita enim fiet
vt bene morientium ius, ac præroga-
tiuum nanciscamur, inque eorum col-
legium ac ordinem, in cælum, inquam,
Deo Agonotheta adlegamur.

Quid porrò restat, nisi vt mortuo
sepultoque Epitaphium componatur?

§. TER-

EPITAPHIVM
HOMINIS CHRISTIANI.

SISTE VIATOR;

Et ad me, Sodes, Descende

In hanc Domum Figuli:

Et scies, si nescis,

QVID SIS, QVID FUTVRVS,

Nam & ego, quod es,

FVI,

Et quod sum

TVERIS.

Ego putredinis filius, & frater

Vermium.

NOMEN *ne quære;*

Euanuit cum vita.

QVID ILLA?

Heu! Vita continenter currit ad
Mortem, etiam inuita.

Ad

Ad Mortem, autem?

imò verò

AD ÆTERNITATEM.

Ah! quàm vellem plus

VIRTUTI,

Minus permissem me

VANITATI.

Nunc istud mihi non nisi optare,

Tibi, etiam præstare licet.

FELICISSIMAE AETERNITATIS

Portum ingredi potes plenis velis,

Si ita velis.

Vt non impingas in scopulū

RESPICE scopum;

Morere, inquam, & sepè morere:

Hoc Vita tua erit probatior, quo in

illa, mors ista crebrior.

EXTREMUM

QVOD TE ALLOQVOR, HOC EST:

Si

158 AMICI FIDELIS
Si sæpè attenderis umbram
OCCIDENTIS TVI,

Pertinges ad veram Lucem

ORIENTIS ÆTERNI.

SED

Væ illis quibus factæ sunt
umbræ longiores
Vesperis;

Hier. 6

Inquit Propheta.

ILLVD VÆ, TV CAVE.

MODVM QVÆRIS?

*Cogita dies antiquos, & annos
aternos in mente habe.*

Pf. 27.

ABI MODO,

Et quod ego tibi æternum
vt gaudeas; Tu mihi reci-
proca prece seriò
adprecare.

Finis primæ Partis.